

La notícia de l'estiu

Hem passat un estiu atípic. Ni ha acabat d'arribar la calor canicular, ni l'actualitat semblava voler desenganxar-se de la transcendència informativa per entrar en la clàssica letargia periodística estival. El final del juliol va ser especialment fèrtil. Avions de passatgers que s'estavellaven, o que eren abatuts; la cruenta revifada del conflicte al Pròxim Orient; la trobada entre Rajoy i Mas per escenificar el xoc de sobiranes; el manifest d'una colla d'intel·lectuals nacionalistes espanyols en contra del procés sobiranista; i, sobretot, la confessió de Jordi Pujol reconeixent que ha tingut diners en situació irregular, a Andorra, durant més de trenta anys.

Quan semblava que no tindríem estiu, el primer dia d'agost va arribar la notícia que ho capgirava tot. Una d'aquelles bombes plenes d'aire, amb tanta pretensió com buidor de contingut. Com no podia ser d'una altra manera, la notícia de l'estiu va aparèixer a la secció d'esports. Els periodistes especialitzats en informació esportiva ja hi estan acostumats, a omplir pàgines o minuts quan no hi ha res a dir. I si l'agost és un desert des del punt de vista informatiu, imaginem què passa en el terreny esportiu, en una època de l'any en què no hi ha competicions de pràcticament res. Just el darrer dia de juliol, apareixien, en una entrevista al diari As, unes declaracions del president de la Lliga de Futbol Professional, Javier Tebas: "Si Catalunya s'independitza, el Barça no podrà jugar la lliga".

Suposo que, en tractar-se d'algú que no deu acceptar el qualificatiu de "nacionalista", no es pot considerar que, en aquest cas, es barregi esport i política (ja sabem que això només passa quan en parlem aquí); i suposo, també, que el senyor Tebas es pensava que, l'endemà mateix de les seves originals declaracions, els catalans, desesperats i penedint-nos de la nostra bogeria, després de desestimar el suïcidi col·lectiu, acabaríem abandonant les desafiant aspiracions sobiranistes. El que potser no sap el senyor Tebas, com també ignoren molts espanyols, és que a Catalunya aquest debat ja fa temps que l'hem superat, i no es devia esperar la poca repercussió que el seu testimoni va tenir més enllà de la de la caverna. Aquí tothom sap que, si mai Catalunya és independent, el Barça podrà jugar on li doni la gana. I, en realitat, els primers interessats en retenir el Barça (i l'Espanyol) en la mateixa lliga on juga ara, seran els senyors de la LFP. Perquè, si Catalunya fos independent i el Barça decidís jugar, posem per cas, en la lliga francesa (on segurament l'acollirien amb els braços oberts, com fan amb el Mònaco), qui tindria un problema seria la lliga espanyola, que perdria, de manera significativa, interès esportiu i econòmic.